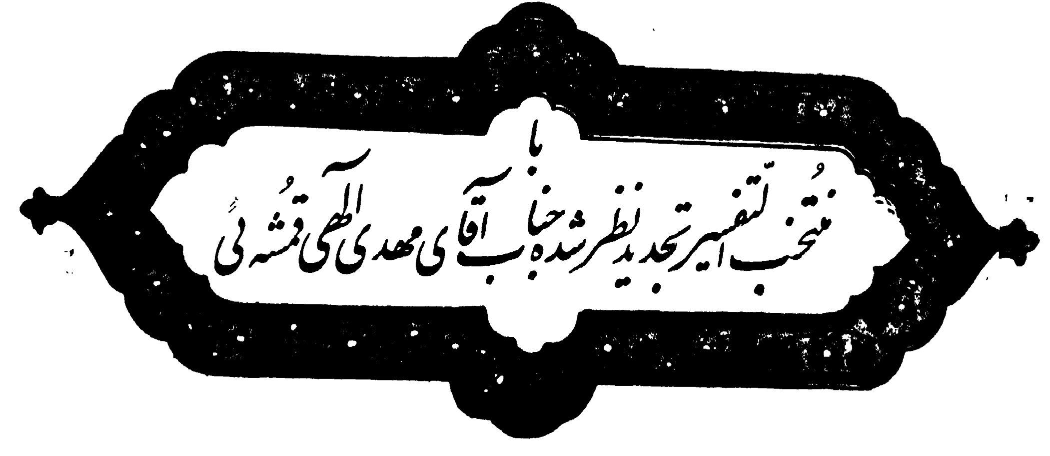
قرآن مجید

سورهٔ انعام

گفتند : ما ایمان نیاوریم تا مانند آنکه برسولان خدا نازل شده بما نیز نازل شود خدا بهتر میداند که در کجا رسالت
خود را مقرر دارد (و که را این مقام بلند بخشد) بزودی مجرمان را خدا خوار سازد و عذابی سخت بواسطهٔ
مکری که میاندیشند بر آنان فرو فرستد پس هرکه را خدا هدایت خواهد قلبش را بنور اسلام روشن و
منشرح گرداند و هرکه را خواهد گمراه نماید (بحال گمراهی واگذارد) . دل او را از پذیرفتن ایمان تنگ و سخت
تنگ گرداند که گوئی میخواهد از زمین برفراز آسمان برود اینست که خدا آنانرا که بحق نمیگروند مردود و پلید میگرداند
این راه خدای تو است که مستقیم است ما آیات خود را برای گروهی از بندگان شایسته ئی که بدان پند میگیرند
بخوبی روشن ساختیم آنها را نزد خدا دار سلامت و خانهٔ آسایش است و خدا دوستدار آنها است
برای آنکه نیکوکار بودند و یاد آر روزیکه همه خلق محشور میشوند و بشیاطین خطاب شود : ای گروه جن شما از انسان
فزونی یافتید در آنحال دوستداران شیاطین از جنس بشر گویند پروردگارا ما بعضی از بعضی دیگر بهره مند گردیده و
باجلی که تو معین نموده رسیده ایم (خدا در پاسخ شیاطین گوید: آتش منزلگاه شما است و همیشه در آن خواهید بود
مگر آنکه را خدا بخواهد (بیرون آید) که البته پروردگار تو در همه کار درست کردار و بهمه چیز دانا است (١٢٨)
و همچنین برخی ستمکاران را از مقابل بعضی دیگر برگماریم بسبب آنچه (از حسد و ظلم و مکر و آزار هم) کسب میکنند (١٢٩) (آنگاه
خدا خطاب کند که) ای گروه جن و انس آیا برای هدایت شما از جنس خود شما رسولانی نیامد که آیات مرا برای شما
بخوانند و شما را از مواجه شدن با این روز سخت بترسانند؟ آنها با نهایت پشیمانی جواب دهند: بجهالت و بدی
برخود گواهی میدهیم زندگانی دنیا آنها را مغرور ساخت و در آنحال میفهمند و برخود گواهی دهند که براه کفر میرفتند (١٣٠)

این فرستادن رُسُل برای اینست که خدا اهل دیار را تا اتمام حجت نکرده و آنها غافل و جاهل باشند بستم هلاک
نگرداند ... و هر کس از بندگان بعملی که کرده رتبه خواهد یافت و خدا از عمل هیچکس غافل نخواهد بود ... و خدای تو
از خلق بی نیاز و بهمه مهربانست و اگر بخواهد شما را ببرد و همه را فانی گرداند آنگاه هر که را خواهد جانشین شما کند
چنانکه شما را از ذریه گروهی دیگر پدید آورد   و هر چه بشما وعده دادند محققاً خواهد آمد و شما بر قدرت خدا غالب
نخواهید شد ... بگو ای گروه (نادان) شما هر چه درخور است و بر آن توانائی دارید عمل کنید من نیز بنیت
عمل میکنم آنگاه البته من باجر خود میرسم و شما نیز آگاه خواهید شد. آنکس که عاقبت منزلگاه خوش دارد
کیست؟ و البته (بدانید که) ستمکاران را رستگاری نیست   و برای خدا از روئیدنیها و حیوانات که
آفریده نصیبی معین کردند و بگمان خود گفتند: این سهم برای خدا و این سهم دیگر شریکان و بتان ما را پس آن
سهمی که شریکانشان را بود بخدا نمیرسید و آنچه برای خدا بود بشریکان میرسید (یعنی صدقه که برای خدا بود
صرف بتان مینمودند و صدقات بتان هیچ برای رضای خدا صرف نمیکردند) حکمی سخت جاهلانه و ناشایسته
میکردند ... و همچنین در نظر بسیاری از مشرکان عمل کشتن فرزندانشان را بتهای ایشان نیکو نموده تا آنکه آنها را بکار
زشت هلاک سازند (و در دینشان بغلط و اشتباه اندازند) و اگر خدا میخواست چنین نمیکردند پس آنها را با آنچه از
خرافات میبافند واگذار ... و گفتند: اینچهارپایان و زراعتها بر همه ممنوع و مخصوص بتانست نباید از آن بخورد مگر
آنکس که (در کیش بت پرستی) معین کنیم (چون خادمان بت و مردان و زنان) و سواری بعضی چهارپایان بر آنها حرام بود
و چهارپایانی را نیز بدون ذکر نام خدا ذبح میکردند و چون این احکام بخدا دروغ بستند بزودی خدا بدان دروغ آنها را مجازات خواهد کرد و گفتند: آنچه در ...

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾
وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ
الْغَنِىُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ
مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿١٣٣﴾ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ
لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ
عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الظّٰلِمُوْنَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا
هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى
اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿١٣٦﴾
وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ
لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَ
مَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوْا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ
بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ
عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوْا مَا فِىْ

شکم این چارپایان است مخصوص مردانست و بر زنان ما حرام خواهد بود و اگر مرده باشد همه زنان و مردان
در آن شریک باشند. آنها بمجازات این گفتار زشت و توصیفات باطل بزودی میرسند که خدا بکیفر خلق
درست کردار و داناست (۱۳۹) البته آنها که فرزندان خود را بسفاهت و نادانی کشتند زیانکارند و بهره
از آنچه خدا نصیبشان کرد و چون افترا بخدا بستند سخت گمراه شده و هدایت نیافتند (۱۴۰) او آنخداییست
که برایشما بستانها از درختان داربستی (مانند انگور) و درختان آزاد (چون سایر درختان) و درختان
خرما و زراعتها که میوه و دانه‌های گوناگون آرند و زیتون و انار و میوه‌های مشابه بیکدیگر (چون شفتالو و زردآلو)
و نامشابه (چون سیب و انار) بیافرید شما هم از آن میوه هرگاه برسد تناول کنید و حق زکوة فقیر ازرا
بروز برداشت محصول بدهید و اسراف مکنید که خدا مسرفانرا دوست نمیدارد (۱۴۱) و از بعض
حیوانات استفادهٔ باربری و سواری کنید و از آنچه رزق شما کرده بخورید و از پی اغوای شیطان مروید
که او شما را دشمن آشکاریست (۱۴۲) هشت جفت (از چهارپایانی که بیان میشود حلال است) از
جنس بره هر دو صنف (نر و ماده) و از جنس بز (نر و ماده) برای مردم حلال است. بگو آیا از این
دو جنس نر و ماده یا بچه‌ای که در شکم مادرهاست کدامیک بحکم خدا حرام شده؟ اگر راست میگوئید
شما بمن مدرک قطعی ارائه دهید (۱۴۳) و نیز از جنس شتر دو صنف (نر و ماده) و از جنس گاو هم نر و ماده هر دو
حلال شده، آنها بگو که آیا از این دو جنس نر یا ماده یا بچه که در شکم مادرهاست کدام حرامست؟ یا شما شاهد هستید که خدا
بر این حرمت توصیه نموده؟ باری کیست ستمکارتر از آنکس که بخدا دروغ بندد؟ ..

4130

بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا ۖ وَ
إِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٣٩
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ
اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ وَهُوَ الَّذِي
أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ كُلُوا
مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۖ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۚ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ثَمَانِيَةَ
أَزْوَاجٍ ۖ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ ۖ أَمْ كُنتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

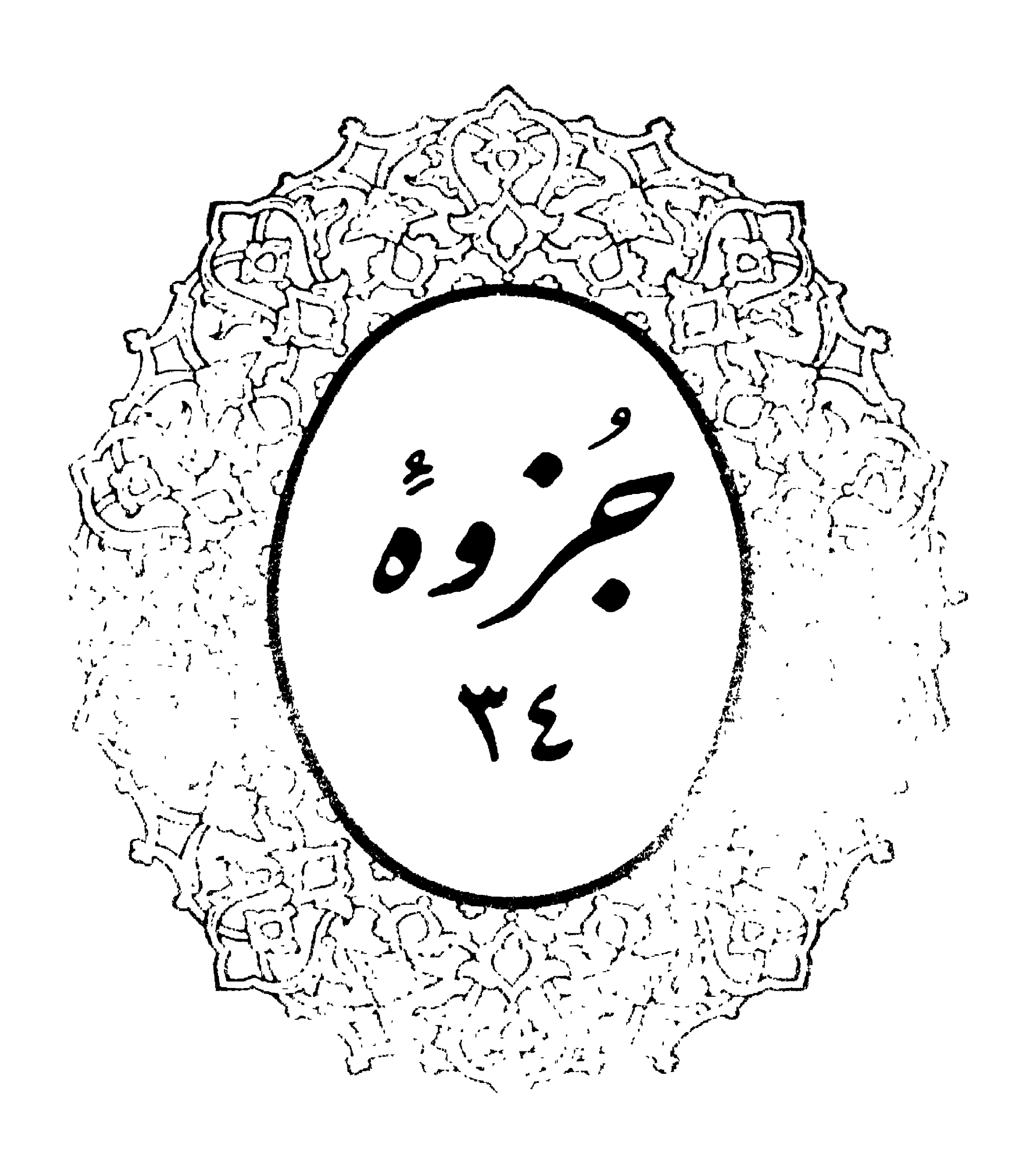
با جهل خود مردمان را گمراه کند البته خدا ستمکاران را هدایت نخواهد کرد (۱۴۴) بگو ای پیغمبر در احکامی که
بمن وحی شده من چیزی را که برای خورندگان طعام حرام باشد نمی‌یابم جز آنکه میته (حیوان مرده) باشد
یا خون ریخته یا گوشت خوک که پلید است و یا حیوانی که بدون ذکر نام خدا از روی فسق ذبح کنند و
در همین‌ها که حرام است نیز هرگاه کسی بخوردن آنها مضطر گردید در صورتیکه از روی ستم و از راه تعدی و
تجاوز از فرمان خدا نباشد و بقدر ضرورت صرف کند باز خدا خواهد بخشید که همانا خدای تو بخشنده و مهربان
است (۱۴۵) و بر جهودان هر حیوان ناخن دار (مانند طیور و غیره) و از جنس گاو و گوسفند پیه را حرام کردیم
مگر آنچه در پشت آنهاست یا بعض روده‌ها یا باستخوانها آمیخته است و آنها چون ستم کردند ما بدین
حکم آنها را مجازات کردیم و البته همه سخنان ما (در وعده و وعید خوبان و بدان) راست خواهد بود
(۱۴۶) پس اگر تو را ای پیمبر تکذیب کنند بگو خدای شما با آنکه دارای رحمت بی منتهاست عذابش از فرقه
بدکاران باز نخواهد داشت (۱۴۷) آنانکه شرک آوردند خواهند گفت: اگر خدا میخواست ما و پدرانمان مشرک
نمیشدیم و چیزی را حرام نمیکردیم بدین گفتار جاهلانه (جبریان) پیشینیان ایشان نیز تکذیب رسل میکردند تا آنکه طعم
عذاب ما را چشیدند بگو ای پیمبر آیا شما براین سخن مدرک قطعی دارید تا ارائه دهید؟ (وگرنه) شما پیروی جز از خیالات
باطل خویش نمیکنید و جز گزافه و دروغ سخن نمیگوئید؟ (۱۴۸) بگو ای پیمبر برای خدا حجت بالغه است پس اگر مشیتش
قرار میگرفت همه شما را هدایت میکرد (۱۴۹) بگو ای پیغمبر گواهان خود را که خدا اینرا و آنرا که میگوئید حرام کرده
بیاورید پس هرگاه گواهی دادند تو با آنها گواهی مده و پیروی از هوای نفس آنها مکن که آنها آیات خدا را تکذیب کردند

لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا
أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً
أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ
بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ
رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَ
لَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا
بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ قُلْ
تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ
وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ
الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا
مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَ
الْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَ
لَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۲﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ
اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۵۴﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ
مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۵۵﴾ اَنْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ
الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۪ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿۱۵۶﴾

اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیلهٔ تلفن شماره ٥٢٣٨٨

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود